

"HET AANGENAME JAAR DES HEEREN!"

(vervolg)

Lucas 4:16

In de vorige kerkbode schreef ik over het Aangename Jaar. Dat is het jaar van het welbehagen. Het jaar van de kwijtschelding en de verlossing. 't Is een jaar voor blinden, kreupelen en gevangenen. Een Jubeljaar. De Knecht des HEEREN zal dit jaar doen aanvangen. Vóór Zijn verschijning bleef het jubeljaar steken in het egoïsme van het volk. Het kwam er niet van. Met de komst van de Zoon valt de beslissing. Zal Hij het jubeljaar beginnen? Voleindigen? We hoorden Zijn Woord: HEDEN IS DEZE SCHRIFT IN UW OREN VERVULD. De reactie in de synagoge is: Aangenaam! Wonderbaarlijk! Kostelijk! Waar haalt Hij het vandaan!

Er is verwondering bij de hoorders vanwege de aangename woorden. Toch: Verwondering is nog geen geloof in de boodschap van het heil. De Zaligmaker zegt: Heden is deze Schrift in uw oren vervuld... Ja, ja..maar is deze niet de zoon van Jozef? Hun verwondering is vermengd met jaloesie en miskennis. Is deze niet de zoon van Jozef? Wat verbeeldt Hij zich wel? Zou Hij willen zeggen dat Hij de oplossing van het Messiaanse vraagstuk is? Daar staat Jezus dan in de synagoge van Nazareth. Hij staat daar, in de ogen van de kerkgangers, als de zoon van de timmerman. Weliswaar spreekt Hij bewonderingswaardige woorden..maar, wat DOET Hij? Hoe maakt Hij zichzelf waar? Voelt u de spanning? Jezus, een stadgenoot..een timmermanszoon. Wat wil Hij ons leren? Er is geen geloof in het Woord. Wel

is er geloof in zichzelf. Geloof in onszelf. Maar er is geen geloof in de Messias, de Gezalfde.

Er valt een stilte. Heden is deze Schrift in uw oren vervuld.... En verder? Er is geen verder. Vol verbazing kijken de mensen elkaar aan. Vervuld?? Hoe is dan deze Schrift vervuld?

Daar staat hun dorpsgenoot, Jezus! Wat denkt Hij wel? Wie denkt Hij, dat Hij is? Hoe zegt Hij zulke woorden? Hij is toch onze timmerman? Bij mij heeft Hij het dak gerepareerd...

Stilte... Jezus staat daar als het suizen van een zachte stilte. Zullen de hoorders hun hoofd omwinden als Elía bij de Horeb? Of is het de stilte voor de storm? Dan herneemt Jezus het woord: Jullie zullen zeker tot Mij zeggen: Medicijnmeester, genees Uzelf.

Ja, dat denken ze zeker. Jezus, U staat daar maar en U zegt daar maar. Begin nu eens Uzelf waar te maken! Waar is Uw messiaanse heerlijkheid? Ja, heden is deze Schrift in uw oren vervuld.. Dat kunt U wel makkelijk zeggen, Jezus van Nazareth! Maar het oog wil óók wat. U staat daar zo sjofel in onze synagoge. We kunnen nou niet direct zien dat U de Koning bent. Wie moet U daarvoor meebrengen om al die grote dingen te doen? Genees Uzelf! Begin maar eens bij Uzelf, voor we het over blinden en gevangenen hebben! Waar is Uw heerlijkheid? Bewijs eens dat U de Messias bent? Dan zullen wij het misschien ook nog eens merken!

Wie heeft de prediking geloofd? Hij had geen gedaante noch heerlijkheid; als wij Hem aanzagen, zo was er geen gestalte dat wij Hem zouden begeerd hebben.

De mannen van Nazareth beginnen de aangezichten voor Hem te verbergen. Toch moeten de gedachten uit veler harten openbaar worden. Met het jubeljaar breekt ook het uur der waarheid aan.

Jezus vervolgt: Voorwaar, Ik zeg u, dat geen profeet aangenaam is in zijn vaderland....Dat is een bekend spreekwoord. Wat heeft dát er nu mee te maken? Misschien dit: Jezus, we hebben gehoord dat er heel wat gebeurd is in de omliggende plaatsen, maar ons hebt U laten zitten. Jezus, besef je niet dat je ónze timmerman bent? Je bent van ons. Als U werkelijk iets bijzonders denkt te zijn, moet U eerst met óns praten. Of dacht U dat we U achterna zouden lopen? Dit is Uw stad..hier hebben we jullie een boterham laten verdienen. Inplaats van woorden, willen we nu daden, en gauw.

Jezus gaat verder: Er waren veel weduwen in Israël in de dagen van Elía, tijdens de grote hongersnood. Toch werd Elía naar een heidin gezonden, een vrouw, die een weduwe was.

Ook waren er veel melaatsen in Israël ten tijde van de profeet Elísa; en geen van hen werd gereinigd, dan Naäman de Syriër....

Het Woord der waarheid doet de verborgen mens des harten naar buiten treden. Verwondering maakt plaats voor toorn. Waarom? Is het niet waar wat Jezus zegt? Jazeker, het staat in de Bijbel. De wind blaast waarheen hij wil. Elía werd naar Sidon geblazen, en Naäman werd naar Elísa geblazen. Deze mensen woonden niet in het land der vaders en behoorden niet tot het volk. Maar dat lieve meisje in het huis van Naäman behoorde wél tot het volk. In 't kort wil ik het verhaal van dit meisje stellen tegenover de gebeurtenis in Nazareth. Dat meisje wist van de genade en ontferming van de God van Israël. Zij was een gevangene, een geroofde, een slavin van een heiden. Je zou verwachten dat dit meisje blij zou zijn met de ziekte van haar heer Naäman. O, ze zou stillletjes moeten lachen, als hem straks de stukken van het lijf vallen. Maar dat meisje is hoedster van de broeder. Op haar ma-

nier proclameert ze de grote ontferming van de God van Israël. Naäman gaat, door het woord van het meisje gedreven, met geschenken en ingrote statie, naar Israël. Hij komt bij de verblijfplaats van de Man Gods, Elísa. Maar de man Gods komt niet naar buiten. Hij stuurt z'n knecht, met het recept, naar buiten...Ga naar de Jordaan, dompel je onder, zevenmaal, en gij zult genezen. Je moet gedoopt worden, kerel! gedoopt in die groezelige Jordaan. En ik ga niet met je mee, kerel..daar ben je veel te groot voor. Je krijgt het Woord mee, het Woord van God! Spring er maar in, man!

Net als de mannen van Nazareth, werd Naäman zeer toornig. Hij geeft z'n paard de sporen en gaat er vandoor. Wat denkt die profeet wel? Hij brult het bijna uit: Ik dacht, de profeet zal zeker naar buiten komen, en staan, en de Naam van de HEERE, zijn God, aanroepen, en zijn hand over de plaats strijken, en de melaatse ontledigen. In de Jordaan? In der eeuwigheid niet. In Syrië hebben we beter water. Misschien heeft de boze Naäman wel gevloekt.

Nazareth..altijd maar Nazareth. Altijd dat Woord, dat wakker maakt de slapende gedachten, de slui-merende grimmigheden van de mens. Op aanraden van de knechten..gedrongen door de nood..achtervolgd door het Woord...grommend over de vernedering..gáát hij. Vooruit dan maar, kijken jullie even de andere kant op, mannen. Naar het woord van de man Gods! Beter! Gezond! Gered! Hij belijdt: Nu weet ik dat er geen God is op de ganse aarde, dan in Israël! Uw knecht zal niet meer brandoffer of slachtoffer doen aan andere goden, maar de HEERE.

Mannen van Nazareth! Hoor je de tonen van het Jubeljaar? Wie gelooft het Woord van de arme knecht? Hier staat de door God gestuurde Knecht. Hier is het recept voor melaatsen en blinden.

Ja, ik weet wel dat jullie boos worden. Het laagje vroomheid rond het volk is maar heel dun. Ik weet wel van ons boze Kaïnshart. En verder? Naäman, zou je het huis van de profeet niet in brand steken? Maak je daar je handen niet vuil aan? Nou ja, die handen vallen er toch wel af.

Ja, maar die knecht..die andere knechten..en die grote Knecht..en ik ga dood. Vooruit..dopen in de Jordaan. Laat je ziekte en vervloeking in dat donkere water. De Knecht haalt al de vloek en doem naar Zich toe. Het betaamde Hem alle gerechtigheid te vervullen..gedoopt in de Jordaan.

Zijn er nog ellendigen in Nazareth? Zijn er nog grommende mensen, die toch achter Hem aan schuifelen? Zijn er nog weglopers, hoe bestraffelijk ook, die moeten stilstaan bij de Jordaan..met het Woord? Ja, ik weet wel: 't ligt bij ons zo zuiver en heilig niet. Als dat de voorwaarde voor de genezing van Naäman geweest was, had hij wel kunnen inpakken..en wij ook!

Aan een oude broeder vroeg ik, een poosje voor z'n dood: Wil je niet uit genade zalig worden? Het antwoord luidde: Als 't niet anders kan.. De mannen van Nazareth staan op om Jezus van de berg af te duwen. Hun stad was, net als de onze, op een berg gebouwd. Jezus stond op om de ramshoorn te blazen. Zij staan op om Hem de dood in te duwen. De Zijnen hebben Hem niet aangenomen. Toch zal de verachte steen tot een hoofd des hoeks worden! Het aangename jaar is begonnen. Jubeljaar. Niemand kan het verijdelen. Ontferm U, Heere! 't Is eigen schuld dat wij verloren zijn. Maar 't is niet onze eigen schuld dat we zalig worden.

Wat zullen wij dan zeggen? Dat de heidenen, die de rechtvaardigheid niet zochten, de rechtvaardigheid verkregen hebben, doch de rechtvaardig-

heid, die uit het geloof is.
Maar Israëel, die de wet der rechtvaardigheid zocht, is tot de wet der rechtvaardigheid niet gekomen. Waarom? Omdat zij die zochten niet uit het geloof, maar als uit de werken der wet, want zij hebben zich gestoten aan de steen des aanstoots; Gelijk geschreven is: Ziet, Ik leg in Sion een steen des aanstoots, en een rots der ergernis; en een iegelijk, die in Hem gelooft, zal niet beschaamd worden.

Tot ondergang zijn wij gedoemd,
als God ons niet bij name noemt,
maar God-zij-dank, Hij doet ons gaan
door 't water van de doodsjordaan.

Naäman, nu niet meer onrein,
mag onder Uw beminden zijn.
Ja, alle volken zijn in tel
bij U, o God van Israëel.

D.C.O.

00000